

1528.

Ärewördige och höglärde H: Pastör!

Min gamle vän

Aldrig har jag skrifwit til H: Pastoren med större fågnad än nu, då jag får gratulera til den nåd, Gud och hans Majestät gjort Eder med Luleå Pastorat. Tandem justa caussa triumphat. Man arbete så mycket man vill, så är alt dock fåfångt, intil des Guds egen hjelpetimma kommer. Har nu H: Prosten wäntat länge, så har han ock fått så mycket mer; Wår Herre, som gifwit detta, kan ock göra Edra dagar så mycket längre, det wi alla af hiertat önska; Amen.

I bjuden nu de Majestätlige Fjällen farwål, faren nu wäl, i menlöse, tække: fjällblommor, Andromedæ, Saxifragæ, Diapsisæ, Dryades, &c. J fån sedan aldrig mer se dem; hälsen dem ifrån mig med yttersta Valete, då J resen tädan. Sänden mig några lefwande, förr än flyttningen sker, ty sedermera är aldrig mer at hoppas för mig; jag äger ingen lefwande fjällört i hela Trägården utom Rhodiola och Sonchus Alpinus, ty förut har jag ej wetat cultivera dem. Nu lämnar H: Pastoren sitt lugn, sitt tysta Jockmock och kryper ut utur skogen, på öpna werlden, där wädret brusar på alla sidor, där menlösheten är fördömd och landsflychtig uti en splendidior vanitas.

Jag med Edra Wänner Arch. Bäck och Secr. Wargentin togo af Eder befordran et hjerteligt nöje. Herren förläne Eder helsa och långt lif, så går nu mera alt annat af sig sjelf.

jag är

Ährewördige H: Pastorens
nu mera Högärewördige Hr Probstens
ödmjuke tjenare
Carl Linné.

Upsala 1773

d. 9 Novembr.

När H: Prosten kommer i sitt förlofwade Land Luleå, så lägg an en trägård; jag skal bjuda til fylla honom med rare wäxter, nembl. Sibiriske, som tåla starkare kjöld än fjällörter, hwaraf jag äger et par hundrade i trägården, och dessutom fick i som-